

WYDANIE:
A B C D E F G H I J K L

Cena 10 groszy

EXPRES

WIECZORNY ILUSTROWANY.

Inż. THORNTON,
dyr. firmy „Wickers”, je-
den z głównych oskarżo-
nych w procesie moskiew-
skim.

ROK XI.

SOBOTA, 15-go KWIETNIA 1933 R.

CENA 10 GROSZY.

Nr. 105

KUSTOWA,
sekretarka firmy „Wickers”
w Moskwie, główny świadek
oskarżenia w procesie
inżynierów angielskich.

KTO SĄDZI RITĘ GORGON?

Los jej znajduje się w rękach 12 poważ- nych obywateli krakowskich

Kraków, 15 kwietnia
12 sędziów przysięgłych z nateże-
niem i uwagą przysłuchuje się temu, co
dzieje się od sześciu tygodni na sali są-
dowej w procesie Rity Gorgon. 12 par
oczu spogląda pilnie na wszystko co się
tam odbywa, 12 par uszu chwyta każde
słowo, każdy dźwięk.

Kto są ci sędziowie przysięgli, tych
12 mężów, którzy w skupieniu i z powa-
gą, świadomi swej wielkiej roli, według
swego sumienia i najgłębszego przeko-
nania, wydadzą niebawem sprawiedli-
wy wyrok w tej sprawie?

Nazwiska ich przeważnie znamy z
pytań, które stawiają podczas rozpra-
wy osobom zeznającym w tym procesie.
Przypominamy jednak skład osobo-
wy całej ławy przysięgłych, w tym po-

ządku, w jakim siedzą oni podczas roz-
prawy.

A więc: p. Karol Pawlik, właściciel
realności w Krakowie, p. Wojciech Pe-
rus, kierownik browaru, p. Roman Kar-

wat, emerytowany kapitan W. P., p.
Edmund hr. Poniński, obywatel ziemski,
p. Wincenty Krowicki, dyrektor browa-
ru, p. Wojciech Lubowiecki, emerytowa-
ny porucznik, sekretarz Pogotowia Ra-

tunkowego, p. Józef Karaszkiewicz,
emerytowany inspektor szkolny, p. Kar-
ol Bielawski, kupiec, p. Józef Kawalec,
właściciel realności, p. Bolesław Dęb-
ki, emerytowany radca skarbowy, p.
inż. Władysław Otorowski, przemysłow-
iec i p. Tadeusz Kepiński, emerytowa-
ny starosta.

Oto 12 nieposzlakowanych, poważ-
nych obywateli, którzy zawyrokują o wi-
nie Rity Gorgonowej. Jeśli większość z
nich powie „tak” — zamkną się za oskar-
żoną na długie lata wrota więzienne.
Gdy powiedzą „nie” — tego jeszcze
dnia oskarżona uzyska wolność.

Jaka będzie ich ostateczna opinia —
tego nie wiemy i wiedzieć nie możemy.
Ale że będzie sprawiedliwa, w to nie
wątpi nikt.

Przypominamy, iż wznowienie roz-
prawy odbędzie się we wtorek dnia 18
b. m. o godz. 9-ej rano.

Ostatnie zdjęcie ś. p. Lusi z Romusią, córeczką Gorgonowej i Zaremby.

Wybór burmistrza Chicago

Chicago, 15 kwietnia.

Następca zamordowanego burmistrza
m. Chicago, Czermaka, wybrany został
kandydat demokratów, Edward Kelly,
inżynier pracujący od 1894 roku w Chi-
cago.

W ten sposób odpadły ostateczne
szanse polskiego kandydata na fotel pre-
zydenta, który mógł cieszyć się popar-
ciem potężnego bloku słowiańskiego, za
mieszkańców w Chicago.

S. p. Ignacy Boerner

W Warszawie zmarł po krótkiej choro-
bie minister poczt i telegrafów inżynier
Ignacy Boerner. Na zdjęciu naszym po-
dajemy podobiznę ś. p. inżyniera Igna-
cego Boenera.

Czy Sowiety będą zaproszone na konferencję gospodarczą w Waszyngtonie?

London, 15 kwietnia.

Według doniesień z Waszyngtonu,
długoletni gorący zwolennik uznania So-
wietów przez Stany Zjednoczone, sena-
tor Borah, domaga się zaproszenia rów-
nież Rosji sowieckiej na przedwstępne
konferencję gospodarczą w Waszyng-
tonie. Zdaniem senatora Boraha, nie

można opracować żadnego programu go-
spodarczego, jeżeli decyzje zostaną po-
wzite bez porozumienia się z Sowieta-
mi, zajmującymi z górą jedną 6-tą część
powierzchni całej ziemi. Bez porozumie-
nia z takim poważnym czynnikiem, po-
kój gospodarczy świata nie jest do po-
myślenia.

Hitlerowcy wtargnęli na terytorjum Francji

Zostali oni zmuszeni do natychmiastowego powrotu do Niemiec

Metz, 15 kwietnia

Donoszą z Erberfeldu, że przybył
tam oddział hitlerowców na samocho-
dach udekorowanych sztandarami ze
swastyką i zatrzymał się przed dwor-

cem centralnym.

Wokół samochodu poczał się zbie-
rać tłum, który przybrał groźną posta-
wę wobec hitlerowców.

Pod ochroną policyjną przeprowa-

dzono do komisariatu policji gdzie spisa-
no protokół, poczem nakazano oddzia-
łowi hitlerowców opuścić niezwłocznie
terytorjum Francji.

13 inwalidów rozpoczęło głodówkę w Warszawie

Warszawa, 15 kwietnia

Na same święta znowu rozpoczęła
grupa inwalidów wojennych głodówkę
w lokalu oddziału warszawskiego Legii
inwalidów na Krakowskim Przedmie-
ściu 32.

Głodówka rozpoczęła się częściowo
we czwartek o 5-ej popołudniu, a czę-
ściowo o godz. 9 wieczorem. Rozpocze-
ło ją 5 inwalidów. Obecnie zaś głodu-
je 13.

Jak wiadomo, już w listopadzie r. ub.
urządziło taką głodówkę przeszło 100
inwalidów, domagających się pracy.
Wówczas przerwano głodówkę dzięki
wypłaceniu inwalidom po 60 zł. zasiłku
i obietnicy znalezienia dla nich pracy.

Grupa inwalidów, która obecnie głod-
duje, dotychczas pracy nie otrzymała.
Mówią oni, że skoro mają oddzielnie gło-
dować w domu, to wolą to zrobić wspólnie.
Czem się teraz zakończy — nie-
wiadomo, gdyż głodujący inwalidzi nie
opuszczają lokalu Związku.

Wszystkim Czytelnikom
i Przyjaciołom naszego pi-
sma życzymy

z OKAZJI

WIELKANOCY
Wesołych Świąt

REDAKCJA.

Od wydawnictwa.

Następny numer „Expressu” ukáže
się w PONIEDZIAŁEK, dnia 17 kwietnia
r. b. rano i zawierać będzie m. in. serję
p. t. „Przygody Azora”.

Zaborczość Hitlera zagraża Sowietom

Moskwa występuje zdecydowanie przeciw planom rewizjonistycznym Niemiec

Moskwa, 15 kwietnia.

Zamłary rewizjonistyczne, o których coraz głośniej i odważniej mówi się w „Trzeciej Rzeszy” sprawiły, iż rząd sowiecki w sprawie tej zajął wyraźnie negatywne stanowisko. Sowiety, zaprzysiężając polityki przyjaznej wobec Rzeszy, są jednocześnie przeciwni projektowi paktu czterech mocarstw.

Dr. K. ERDMAN

Akuszer-Ginekolog

przeprowadził się na ul. 20-1 Sienkiewicza 31, tel. 147-81.

Wykrycie tajnej gorzelni

Król. Huta, 15 kwietnia.

W dniu wczorajszym policja wspólnie z brygadą skarbową wykryła tajną gorzelnię. Gorzelnia ta znajdowała się w mieszkaniu Emmy Małkowskiej w Chropaczowie przy ul. Hubertusa 7.

W czasie rewizji znaleziono kompletny aparat do pędzenia spirytusu, 10 litrów zaciera oraz większą ilość gotowanej samogonki.

Aparat skonfiskowano, zaś Małkowska przekazano do dyspozycji władz skarbowych.

Kolektura Loterii Państwowej № 777

Kupno i sprzedaż walut, dewiz i papierów wartościowych

Kantor Wymiany

LEON LEBSON

Łódź, ul. Piotrkowska 69. Tel. 236-96.

Czynny bez przerwy od godz. 9-ej do 19-ej.

„Izwiestja” moskiewskie wyraziły opinię, iż dążenia Niemiec do zagrabienia ziem wschodnio-europejskich zagrażają całości terytorjalnej Unii Sowieckiej.

HITLER BOWIEM MA APETYTY NIETYLKO NA ZIEMIE POLSKIE, ale I NA UKRAINE, KTÓRA PRAGNĄŁBY ODERWAĆ OD ROSJI.

Dania obroni swe granice

w razie napadu hitlerowskiego

Londyn, 15 kwietnia.

Z Kopenhagi donoszą: Wysunięte przez niemieckie związki nacjonalistyczne, czynne w Szlezewiku północnym, przyłączonym na zasadzie Traktatu Wersalskiego do Danii i popierane przez pewne koła Rzeszy żądania rewizjonistyczne, które godzą w całość terytorjum Danii, wywołały nietylko w Danii, ale w całej prasie i w opinii skandynawskiej silne echo oburzenia.

Wychodząca w Kopenhadze konserwatywna „Dagens Nyheter” pisze: — „Naród duński będzie umiał bronić swych praw nawet z karabinem w rękę. Stworzymy nad zagrożoną granicą czujną straż, która będzie umiała przeciw-

stawić się agresywnym dążeniom Niemiec”.

Agencja, rozwijana przez pewne koła niemieckie, była również przedmiotem interpelacji w parlamencie szwedzkim. W sprawie koniecznego oporu wobec dążeń niemieckich, panuje w kręgach skandynawskich całkowita jedność. Duński prezes ministrów, Stauning, oświadczył, że południowa granica Danii została ustalona przez Traktat Wersalski i na zasadzie plebisytu. — Danjau zyskała na tej podstawie ziemie, zamieszkałe przez ludność duńską i ziem tych zdecydowana jest bronić wszelkimi środkami.

Morderca listonosza Rypińskiego

stanie w czwartek przed sądem doraźnym

Poznań, 15 kwietnia.

Jak już donosiliśmy, w czwartek dn. 20 b. m. odbędzie się rozprawa doraźna przeciwko mordercy s. p. listonosza Rypińskiego, Edwardowi Mossakowskiemu.

Rozprawa budzi wśród tutejszego społeczeństwa ogromne zainteresowanie. Oskarżać będzie prokurator Sta-

chowski w asyście sędziego Rutkowskiego. Na rozprawę wezwano szereg świadków, między innymi aspiranta Piętkiewicza z Poznania.

Mossakowski czuje się dobrze, zachowuje się spokojnie, rozmawia z dozorcami więziennymi, opowiadając im dużo ciekawych szczegółów z ostatniego jego pobytu na wolności.

Wykrycie przemytu na statku szwedzkim

przez gdańskie władze celne

Gdynia, 15 kwietnia.

Onegdaj, w porcie gdańskim urzędnicy gdańskiego urzędu celnego otrzymali poufną wiadomość, że na statku szwedzkim „Libau” znajduje się wielki transport towarów przemysłowych. Przeprowadzono rewizję celną. — Kapitan, po ujawnieniu przemytu przez strażników, usiłował popełnić samobójstwo, jednak

urzędnicy uratowali go i aresztowali, a wraz z nim i całą załogę. Aresztowanych odstawiono do gdańskiego urzędu policyjnego, gdzie po przeprowadzeniu wstępnych dochodzeń i po przyznaniu się oskarżonych do przemytu towarów, wypuszczono na wolność. — Statek zabezpieczono.

Oszust w roli dyrektora Spółdzielni Osadniczej

Pobierał zaliczki od wieśniaków na zakup gospodarstw oraz wyłudzał kaucje od angażowanych urzędników

Poznań, 15 kwietnia.

Sąd apelacyjny w Poznaniu pod przewodnictwem sędziego Frydlewicza rozpatrywał ciągnącą się od dłuższego czasu sprawę Bolesława Pasterskiego, osławionego dyrektora Spółdzielni Osadniczej w Poznaniu.

„Dyrektor” Pasterski w czasie od 1929 do 1930 roku poszkodował, podając się za inżyniera, szereg malaro-nych osadników, pragnących nabyć za pośrednictwem spółdzielni mniejsze go-

spodarstwa.

Wbrew szumnym zapowiedziom i deklaracjom statutu, które głosiły, że celem spółdzielni jest ochrona biednych nieświadomych rolników przed oszustami, kierownicy spółdzielni pobierali od wieśniaków od 3 do 15 tysięcy złotych tytułem zaliczki, a gdy do kupna gospodarstwa nie dochodziło, odmawiali zwrotu tych pieniędzy.

Z konieczności wieśniacy godzili się na uznanie przez spółdzielnię pobranych

pieniędzy jako „pożyczki”. W ten sposób poszkodowano szereg osób na kilkadziesiąt tysięcy złotych.

Poza tem „dyrektor” Pasterski angażował urzędników, pobierając od nich kaucje, które rzecz oczywista następnie nie zwracał. Wyrokiem sądu okręgowego za oszustwa te został skazany Pasterski na 6 lat więzienia. Przed sądem apelacyjnym Pasterski twierdzi, że jest niewinny, a nawet, że mu się stała krzywda.

Karnocik teatralny

TEATR MIEJSKI „Zielona Kotwica”.

Następna sztuka, po „Kapitanie z Koepe-nick”, która wchodzi na afisz teatralny, będzie 3-aktowa satyryczna komedjo-farsa p. t. „Zielona Kotwica”, pióra łódzkiego pisarza St. Bala-Kempnera, autora popularnej książki p. t. „Nar-koza miłości”. Komedjo-farsa, ze względu na groteskowe tło oraz udział w przedstawieniu najwybitniejszych sił naszego teatru, wzbudziła wielkie zainteresowanie w najszerszych war-stawach naszego społeczeństwa.

REPERTUAR ŚWIĄTECZNY TEATRÓW MIEJSKICH.

Występy Stefana Jaracza.

Dzisiaj, w niedzielę, wieczorem oraz jutro dwukrotnie o godz. 4-ej po poł. (po cenach zniżonych) i o godz. 8,30 wiecz. stanowiąca w dal-szym ciągu niesłabnąca dla Łodzi atrakcja — niebywale dziś w okresie rządów hitlerowskich — aktualna sztuka Zuckmayera „Kapitan z Koepe-nick”, w której Stefan Jaracz maestrja swej gry świeci rekordowe triumfy.

W próbach arcydzieło Schillera „Zbójcy”.

TEATR KAMERALNY.

Występy Marii Przybyłko-Potockiej.

Najmilej i najkulturalniej spędzisz dzisiejszy wieczór świąteczny w Teatrze Kameralnym na świetnej komedji J. Erwina „Pierwsza Pani Fra-zer” z kapitałną Marią Przybyłko-Potocką oraz Stefanją Jarkowską.

W poniedziałek o godzinie 5-ej po poł. raz jeszcze jeden wystąpi Stefanją Jarkowską w we-sołej komedji O. Fūrtha „Człowiek bez tycia osobistego”.

Ceny zniżone!

TEATR POPULARNY W SALI GEYERA

ul. Piotrkowska 295.

W niedzielę o godz. 4,15 i 8,15 wiecz. i w po-niedziałek o godz. 4,15 i 8,15 wiecz. premiera arcykomicznej fary p. t. „Mał w spódnicy” w wykonaniu całego zespołu.

Ceny od 30 gr. do zł. 1,50.

TEATR OPERETKA 8.30.

Przejazd 34.

Dyrekcja teatru Operetka 8.30 wieczór pod kierownictwem dyr Winklera w czasie świąt Wielkiejnocy, w pierwszy i drugi dzień świąt daje po dwa przedstawienia, o godz. 4,30 i 8,30 wiecz. przebojowej operetki H. Hirscha w 3-eh aktach p. t. „Dolly”. Rolę tytułową kreuje ar-tystka operetkowa Lili Melodystówna oraz Zygmunt Malinowski, tenor opery i operetki war-szawskiej przy współudziale Heleny Majchrza-kówny-Busiakiewicz, Hryniewicz - Winklerowej, Kosieradzkiej, Mieczkowskiej, Suwalskiego, Zię-ciakiewicza, Winklera i innych.

TEATR OPERETKA 8.30

PRZEDSTAWIENIE DLA DZIECI

Dyrekcja teatru Operetki daje w drugi dzień świąt, t. j. w poniedziałek o godzinie 12-ej w po-ludnie przedstawienie dla naszych milusińskich p. t. „O Królewicu Pyszalku i Złotej Księżnicz-ce” ze śpiewami i tańcami.

Przedstawienia dla dzieci odbywać się będą każdej niedzieli i w święta.

Ceny miejsc niekie. Od 30 gr. do 1 zł.

TEATR POPULARNY (Ogrodowa 18).

W pierwszy dzień świąt w niedzielę, ponie-działek i wtorek dane będą po dwa przedsta-wienia dziennie, a mianowicie o godz. 4,30 i 9 wiecz. wspaniałego widowiska ze śpiewami i ba-letem w 8 obrazach p. t. „Bar-Kochba”.

Ceny miejsc na wszystkie przedstawienia świąteczne od 40 gr. do zł. 1,50. Kasa czynna od godz. 10 rano bez przerwy.

W drugi dzień świąt dane będzie przedsta-wienie dla dzieci o godz. 12 w południe p. t. „Powrót taty” w 4-eh aktach ze śpiewami i tań-cami.

WIELKI ŚWIĄTECZNY KONCERT.

Dzisiaj wieczorem o godzinie 9-ej odbędzie się w sali kinoteatru „Splendid” wielki koncert świąteczny znakomitych i niezrównanych wyko-nawców żydowskich pieśni ludowych Zymro Zeligfeld i M. Kipnis, którzy wystąpią we wspa-niałym świątecznym repertuarze, poświęconym żydowskiemu słowu i dźwiękowi, składającemu się z najcenniejszych i najnowszych pereł ży-dowskiej skarbicy ludowej.

Będzie to jeden z najpiękniejszych i najbar-dziej interesujących koncertów żydowskich, ja-kie kiedykolwiek w Łodzi się odbywały.

Ceny biletów o cenie bardzo dostępnej do nabycia w Barze „Americana”, ulica Naruto-wicza Nr. 20.

Nieście pomoc najbiedniejszym

Luna

Jutro uroczysta, świąteczna premiera!

urocza
czeska

ANNY ONDRA

BABY

(DZIEWCZĄTKO)

odtworzy najlepszą ze swych kreacyj w najpiękniejszej i najweselszej komedji produkcji 1933 r., reżyserji sławnego Karola Lamaca p. t.

— Nadprogram: Tygodnik dźwiękowy Paramount'u oraz aktualności krajowe. — Początek o godz. 4 po poł. w soboty, niedziele i święta poranki o godz. 12 wpoł.

Passe-partout, bilety bezpłatne i bilety ulgowe prócz „passepartout miłośników Luny” bezwzględnie nieważne.

Wykrycie olbrzymiej afery przemytniczej

Straż graniczna ujęła świetnie zorganizowaną szajkę uprawiającą systematyczny przemyt sacharyny

Lódź, 15 kwietnia.

W związku z aferą sacharynową, wykrytą w grudniu ub. roku, i ujawnieniem szajki Zmigroda, Sopera i współpracowników, śląska straż graniczna przeprowadziła dalsze dochodzenie i ustaliła, że sacharyna w ilości około 4.000 kilogramów miesięcznie dostarczana była między innymi do Łodzi, Kalisza, Krakowa i innych miast.

W wyniku dochodzeń przytrzymano kilku głównych odbiorców przemycanej do Polski sacharyny, a między innymi Majera Nasielskiego i jego syna z Łodzi oraz współpracownika ich Mojżesza Bagnę, zamieszkałego również w Łodzi.

W czasie rewizji u Bagny ustalono, że w szopach, dzierżawionych przez niego, a mieszczących się przy ulicy 11-go Listopada, wyladowany był każdorazowo transport sacharyny, którą zwożono samochodami, posiadającymi tajne skrytki.

Nadto przytrzymano również Salomona Halperna z Krakowa, który był odbiorcą podobnych transportów na terenie Krakowa i Śląska. — Straż graniczna prowadzi w sprawie tej dal-

sze energiczne dochodzenie, które doprowadzi do aresztowania większej ilości osób, zamieszanych w tę aferę.

Przemyt ten trwał od 1926 roku do grudnia roku ubiegłego. W toku dochodzenia w związku z aferą aresztowano ponownie przywódcę szajki, Le-

ona Zmigroda, którego przed kilku tygodniami zwolniono z aresztu śledczego za kaucją 10 tysięcy złotych, ze względu na jego stan zdrowia.

Wyszło na jaw, że Zmigrod namawiał świadków do składania fałszywych zeznań.

Jesteśmy ostatnim wałem obronnym

Francuski parlament uchwalił nowe kredyty wojskowe

Paryż, 15 kwietnia.

Wczoraj nad ranem ukończyła izba deputowanych pierwsze czytanie przedłożenia budżetowego na rok 1933-34, poczem odroczyła się do 16 maja. Ogólny budżet przyjęto przeszło 450 głosami. Rozchody w preliminowanym budżecie wynoszą 50 miliardów 92 miliony franków. Dochody 45.915 milionów franków. Deficyt przyjętego przez izbę w pierwszym czytaniu budżetu na r. 1933 wynosi 4.177 milionów franków.

Paryż, 15 kwietnia.

Wczoraj obradowała izba nad dodatkowymi kredytami wojskowymi w wysokości 400 milionów franków. Kredyt ten przeznaczony jest na uzupełnienie uzbrojenia armii w armaty, samoloty i t. p. W ciągu debaty oświadczył prezes ministrów i minister wojny Daladier, iż rząd francuski ma obowiązek gwaran-

owania bezpieczeństwa narodowego i obowiązku obrony pokoju. Francja jest ostatnim wałem obronnym wolności.

Waż ten musi być strzeżony. Dlatego minister Daladier domaga się od izby jednomyślnego przyjęcia dodatkowych kredytów na cele armii. W głosowaniu 517 posłów wypowiedziało się za kredytami wojskowymi, 31 przeciw.

Paryż, 15 kwietnia.

W czasie wczorajszej dyskusji nad kredytami wojskowymi nastąpił ponowny rozłam w parlamentarnej grupie posłów socjalistycznych. 90 socjalistów głosowało za przyjęciem kredytów, 10 przeciwko. 29 wstrzymało się od głosowania. Różnica zdań w łonie frakcji parlamentarnej socjalistów będzie rozpatrywana na rozpoczynającym się w niedzielę w Avignon nadzwyczajnym kongresie partii socjalistycznej.

Rząd angielski odrzucił protest Rzeszy przeciwko antyniemieckiej debacie w Izbie Gmin

Londyn, 15 kwietnia

W związku z protestem jaki rząd Rzeszy niemieckiej polecił złożyć swemu ambasadorowi w Londynie przeciwko deklaracjom przedstawicieli stronnictw złożonym na czwartkowym posiedzeniu w Izbie Gmin w oficjalnych ko-

łach angielskich panuje przekonanie, że rząd angielski nie może ponosić odpowiedzialności za poglądy wyrażone w parlamencie. Ten punkt widzenia ma być zakomunikowany ambasadorowi Niemiec.

Obowiązkowa nauka religii w szkołach austriackich

Wiedeń, 15 kwietnia.

Minister oświaty Rintelen wydał rozporządzenie znoszące zarządzenie w sprawie zwolnienia młodzieży szkolnej od obowiązku ćwiczeń religijnych.

Wobec tego wchodzi w życie dawne

zarządzenia w sprawie obowiązkowych ćwiczeń religijnych.

Prasa publikuje list kardynała Innstera, składający podziękowanie ministrowi Rintelenowi.

Zwłoki wisielca w lesie

Denatem okazał się członek „Volksbundu“

Katowice, 15 kwietnia.

W dniu wczorajszym około 6-ej znaleziono w lesie obok Orzeszna wiszące na drzewie zwłoki mężczyzny. Zwłoki odcięte, lecz wszelki ratunek okazał się już spóźniony.

Z dokumentów, jakie znaleziono przy

denacie wynika, że jest to Edward Mucha, obywatel niemiecki, zamieszkały ostatnio w Bytomiu. Poza tem znaleziono przy nim list pożegnalny do rodziny, oraz kartę członkowską „Volksbundu“. Zwłoki przewieziono do kostnicy.

*W mieście i na wsi
Powszechnie się głosi,
Bogactwem z biedaka
Staje się, - kto nosi
Berson obcas gumowy.
Jedyny obcas ludowy.*

*Wytrzymały, tani, przyjemny chód
bez zmęczenia.*

*Nowe trwałe podszewowanie
jedynie skórą gumową*

Berson Okna

*Na każdą pogodę, tania i nie
śluzga się.*

Ceny znacznie niższe.

DO NABYCIA U KAŻDEGO SKÓRNIKA I SZEWCZA.

Konferencja państw rolniczych odroczone

Bukareszt, 15 kwietnia

Rada ministrów postanowiła odroczyć zapowiadzaną na maj konferencję państw rolniczych, aż do zakończenia konferencji w Waszyngtonie.

Biurow podróży Wagons-Lits przyjmuje zapisy na wycieczki morskie

Jak było do przewidzenia wycieczki morskie ogłoszone przez oddział Łódzki Światowego Biura Podróży Wagons - Lits Cook wywołały zrozumiałe zainteresowanie wśród tutejszych sfer.

Obecnie spieszymy podać do wiadomości tra sy wszystkich wycieczek morskich:

Na Fjordy Norwegii — Gdynia, Kopenhaga, Hardangerfiord, Songnefiord, Trondheim, Swartisen, Tromso, Trollfiord, Moldefiord, Geiregerfiord, Bergen, Gdynia.

Do Kopenhagi — Gdynia, Kopenhaga, Gdynia Do Anglii i Holandji — Gdynia, Kanał Kiloński, Londyn, Antwerpja, Kanał Kiloński, Gdynia.

Do Francji i Belgji — Gdynia, Kanał Kiloński Le Havre (Paryż), Boulogne, Antwerpja, Bruksela, Kanał Kiloński, Gdynia.

Wokół Wielkiej Brytanji — Gdynia, Kanał Kiloński, Londyn, Cawes (wyspa Wight), Dublin Douglas, Wyspa Man, Oban, Leith, Gdynia.

Do Sztokholmu — Gdynia, Sztokholm, Gdynia.

Jak widać trasy wszystkich wycieczek są szczegółowo opracowane i zapowiadają się nader ciekawie.

W biurze Wagons Lits Cook są do obejrzenia plany okrętów i na życzenie wycieczkowiczów można już rezerwować sobie odpowiednie miejsca w kabinach.

Szczegółowych informacji udziela i zapisy przyjmuje światowe biuro podróży Wagons Lits Cook przy ul. Piotrkowskiej 64, od 9-ej rano do 9-ej wieczór.

Cierpienia watroby leczy Naturalna Sól Morszyńska, Gen. Repr. Dz. K. Wenda, Warszawa, Krak. Przedm. 45.

Motocyklista uderzył się z samochodem

Lódź, 15 kwietnia.

(mg) Motocykl pocztowy, kierowany przez szofera Marjana Brzozowskiego (Ogrodowa Nr. 24), zderzył się dziś rano u zbiegu ulic Andrzeja i Wólczańskiej z samochodem ciężarowym.

Wskutek zderzenia szofer Brzozowski odniósł ciężkie obrażenia ciała i w stanie poważnym został odwieziony przez wezwane pogotowie kasy chorych do szpitala im. Prez. Mościckiego.

Nieszczęśliwy wypadek

Lódź, 15 kwietnia.

Na posesi przy ulicy Składowej 48 w czasie zładowania cukru został przygnieciony spadającym workiem cukru robotnik Andrzej Stasiak, zamieszkały przy ulicy Kościelnej 11.

Stasiak doznał złamania kilku żeber oraz ręki. Wezwany lekarz pogotowia opatrzył rannego i w stanie ciężkim przewiózł go do szpitala okręgowego.

POKASANY PRZEZ PSA

Lódź 15 kwietnia.

(p) W dniu wczorajszym w podwórzu domu Nr. 9 przy ulicy Ogrodowej został dotkliwie pokasany przez psa 19-letni Moszek Beckowski (Krakowska 6), doznając ran szarpanych obu podudzi oraz prawego biodra.

Wezwany lekarz pogotowia ratunkowego po udzieleniu pierwszej pomocy pokasanemu, przewiózł go w stanie osłabionym do szpitala okręgowego przy ulicy Zagajnikowej.

SPLENDID

ZAWSZE

młodzieńczy uroczy porywający

w niedzielę dn. 16 b. m. premjera !!!

święci wielki tryumf

Ramon NOVARRO

w wspaniałym filmie p. t.

naucz mnie kochać

w pozostałych rolach urocza: **MADGE EVANS**

i męski **RALPH GRAVES**

Początek seansów o godzinie 12-ej.

Od 12—4 ceny miejsc niższe.

100—4

o miłości

o wesołym życiu studentów amerykańskich opowiada czarujący rozspiewany film.

Passepartouts, bilety wolnych wejść i kupony ulgowe, bezwzględnie nieważne.

Humor dla wszystkich

W hotelu wybuchł w nocy pożar. Przerażeni goście wybiegli na korytarze w wielkim pośpiechu. Gdy pożar szczęśliwie ugaszono, goście zebraли się w wielkim hallu i każdy poczył opowiadać o swych wrażeniach.

— Ja się wcale nie przeraziłem... — opowiada jeden z młodzieńców biały jak płótno. — Absolutnie się nie przeraziłem... Proszę sobie wyobrazić, że spokojnie zapaliłem sobie papierosa, tak... potem ubrałem się, zawiązałem krawat, wiązanie nie podobało mi się, więc jeszcze raz zawiązałem i dopiero wtedy wyszedłem spokojnie na korytarz...

— Dobrze... — przerywa mu inny gość. — Ale dlaczego pan w takim razie spodni nie włożył?

Młody Koziolkiewicz przychodzi do Samowarczyka i powiada:

— Panie Samowarczyk... Pan wybaczy, ale... czy mogę... czy pan mógłby... chciałbym poprosić o...

Samowarczyk domyśla się już o co chodzi i dopomaga młodzieńcowi:

— Dobrze, dobrze, młodzieńcze... Zalażtione...

— Jakto?... Naprawdę?... Pan się tak odrazu zgadza?... —

— Tak!... Zaraz zawiadam Stępcinię...

— POCO tu Stępcinię, pańska córka? — dziwi się młody Koziolkiewicz.

— Jakto?... Przecież pan prosił przed chwilą o jej rękę!...

— O jej rękę?... Kto prosił o jej rękę?... Broń Boże!... Ja chciałem pana tylko prosić o pożyczanie mi dziesięciu złotych!...

— Co?... Pan chciał u mnie pożyczyć dziesięć złotych?... To świątynio!... Przecież ja pana wcale nie znam!

Ferdek wraca późno od domu. — Coś tak długo robił na ulicy? — pyta ojciec.

— Jakis człowiek zgubił dziesięćzłotówkę i pomagałem mu szukać... — odpowiada synalek.

— Nie... On ją znalazł!...

— No?... Ze skutkiem?... —

Hallo! Tu radio!

SOBOTA, dn. 15 kwietnia 1933 r.

11.00—11.45: Transmisja z Pragi Czeskiej międzynarodowego obchodu organizowanego przez Czerwony Krzyż.

11.50—11.55: Komunikat meteorologiczny dla komun. lotniczej.

11.57—12.05: Sygnał czasu z Warszawy. Hejnał z Krakowa.

12.05—12.10: Odczytanie programu na dzień bieżący.

12.10—13.20: Koncert z płyt gramofonowych.

13.20—13.25: Komunikat meteorologiczny.

13.25—15.25: Przerwa

15.25—15.35: Wiadomości wojsko-wo-strzeleckie — omówi red. J. I. Targ.

15.35—16.00: Słuchowisko dla młodzieży p. t. „Chrystus Zwycięzca” podług legendy Zeyera w radiolizacji Sorokowicza

16.00—16.40: Płyty gramofonowe.

16.40—17.00: „Wielkanocne wierzania i opowiesci” — wygl. dr. Kazimierz Zawistowicz.

17.00—17.40 Płyty gramofonowe.

17.40—17.55 Odczyt aktualny.

17.55—18.00 Odczytanie programu na dzień następny.

18.00—19.00: Rezukcja z Katedry na Wawelu i dzwon Zygmunta (Tr. z Krakowa).

19.00—19.15: „Na widnokręgu”.

19.15—20.00: Słuchowisko „Judasz” podług Tetmajera.

20.00—22.00: Koncert wieczorny.

W przerwie: Wiadomości sportowe i Datedki do Pras. Dz. Radj.

22.05—22.40: Utwory Chopina w wyk. Bolesława Woźniacza

22.40—22.55: Feljton p. t. „Od Haify do Jerozalem” — Kneblewskiego.

23.00—23.30: Audycja dla członków Polskiej Ekspedycji Polarnej na Wyspie Niedźwiedziej.

23.00—23.06: Tr. z Krakowa.

23.07—23.13: Tr. z Lwowa.

23.14—23.18: Tr. z Warszawy Rodzina p. Centkiewicza.

23.18—23.30: Tr. z Warszawy w imieniu P. R.

NIEDZIELA, 16 kwietnia 1933 r.

10.00—11.45: Transmisja Nabożeństwa z Poznania.

11.57—12.05 Sygnał czasu z Warszawy. Hejnał z Krakowa

12.05—12.10 Odczytanie programu na dzień bieżący.

12.10—15.00: Przerwa.

15.00—16.00. Muzyka ludowa w wyk. orkiestry Adama Stromberga i Władysława Kaczyńskiego

16.00—16.25: Program dla młodzieży: a) Radiotygodnik dla młodzieży p. t. „Co się dzieje na świecie” w opracowaniu B. Winawera.

b) Aleksander Janowski wygłosi pogawędkę p. t. „Gaiik-Maik”.

16.25—16.45. Płyty gramofonowe.

16.45—17.00: Życzenia świąteczne dla Polonii za granicą wygłosi p. Marszałek Senatu Władysław Raczkiewicz Prezes Rady Organizacyjnej Polaków z Zagranicy.

17.00—17.55. Recital fortepianowy Bolesł. Kona.

17.55—18.00: Odczytanie programu na dzień następny.

18.00—18.20: Transmisja z Katowic meczu piłkarskiego Polska—Czechosłowacja.

18.20—19.10: Płyty gramofonowe.

19.10—19.25: Feljton p. t. „Wiosna i Miłość” — wygl. p. Helena Buczyńska.

19.25—19.50: Wesoła audycja ze Lwowa.

19.50—20.40: Transmisja ze Lwowa: „Z piosenką przez Lwów”.

20.45: Transmisja z Mediolanu z Teatru „La Scala” — opery „Aida” — Verdiego.

AUDYCJE ZAGRANICZNE.

11.20. WIEN. Koncert symfoniczny.

14.30. STOCKHOLM. Koncert symfon.

17.00. RZYM. Koncert symfoniczny.

18.05. MONACHJUM. „Tannhäuser” — opera Wagnera. Tr. z Teatru Narodowego.

18.15. LANGENBERG. „Parsifal”, opera Wagnera. Tr. z Opery Kolońskiej.

18.30. RYGA. „Faust”, opera Gounoda. Tr. z Teatru Narodowego.

18.40. HILVERSUM. Koncert z udziałem Stefana Frenkla.

20.45. RZYM. „Toreador” — operetka Carryla i Moncktona.

21.00. MEDJOLAN. „Aida”, opera Verdiego. Tr. ze Scali Medjolańskiej.

Znowu sensacyjne wykrycie podrabiaczy płynu „SIDOL”.

Co pewien czas słyszy się o konfiskatach jakichś fałszyfikatów znanego płynu „Sidol”. W ostatnich dniach jak donosi lwowski „Więć Nowy” udało się wykryć we Lwowie pokatną fabryczkę fałszyfikatów płynu do czyszczenia metali „Sidol”, prowadzoną przez niejakiego Dawida Seizera i mieszczącą się przy ulicy Rybkiej 3. W czasie urzędowej obserwacji policyjnej stwierdzono, że z nielegalnej tej fabryczki wywieziono pewną ilość sfałszowanego produktu do sklepu przy ulicy Rutkowskiego. W krótkim czasie fabryczkę zlikwidowano; to znaczy, iż cały przetworzony towar oraz wszystkie klisze są skonfiskowane

POLECA
APTEKA
MAZOWIECKA
DRA A SKLEPIŃSKIEGO
WARSZAWA
MAZOWIECKA 10
TELEFON 624-42

PRZY ARTRETYZMIE
SKLEROZIE
DUSZNYCY
WYCZERPANIU
PRZYWRACA ZADOWOLENIE. EYGA

Lódź: Apteka Bojarskiego i Schatza
Przejazd 19.

Dyżurni aptek.

Dziś w nocy z soboty na niedzielę, dyżurują apteki: Sz. Jankielewicz (Stary Runek 9), L. Sióćka (Limanowskiego 37), B. Głuchowski (Narutowicza 6), St. Hamburga i S-ki (Główna 50), L. Pawłowski (Piotrkowska 307), A. Piotrowskiego (Pomorska 91).

Jutro, w nocy z niedzieli na poniedziałek, dyżurują apteki: J. Konrowskiego (Nowomiejska 15), S. Trawkowiek (Brzezińska 56), M. Rozenbluma (Śródmiejska 21), M. Bartoszewskiego (ul. Piotrkowska 95), J. Klupta (Katna 54), L. Czyskiego (Rokicińska 53).

W nocy z poniedziałku na wtorek dyżurują apteki: Sukc. K. Leinwebra (Plac Wolności 2), Sukc. J. Hartmana (Młynarska 1), W. Danieleckiego (Piotrkowska 127), A. Perelmana (Cegielniana 32), J. Cymera (Wólczańska 37), Sukc. F. Wójcickiego (Napiórkowskiego 27).

Pozatem we wszystkie dni, apteki czynne są normalnie od godziny 10-ej rano do 22-ej. Natomiast apteki kasy chorych otwarte są w dniu dzisiejszym do godziny 17-ej, z tem jednakże, że wykonane zostaną wszystkie recepty przyjęte przed godz. 17-tą. W dniu 16 bm. apteki będą zamknięte, a w dniu 17 bm. wyznaczone będą specjalne dyżury.

„Pozwólcie nam żyć!..” 27

Powieść sensacyjno-społeczna.

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI

Halina Rajeczka, bezrobotna stenotypistka, pozbawiona środków do życia, postanowiła z rozpaczczą utopię się.

Przeszkodził jej w tem szofer Paweł, u którego znalazła chwilowy przytułek.

Po wielu przejściach Halina otrzymuje posadę wychowawczyni u 4-letniej Reni Zbarskiej, a Paweł zostaje słynnym bokserem.

W Demblankach, w pałacu hr. Zbarskich mieszka dumna hr. Izabella Stawucka, odnosząca się wrogo do Haliny. Do pałacu przyjeżdża także kuzyn Izabelli młody Zbigniew Zbarski.

Podczas polowania Zbigniew i Izabella wspominają w lesie przyjemne chwile spędzone na plaży w Dunard.

— Uwaga! — zawołała hrabianka — zwierz musiał już ruszyć! Z prawej flanki słychać strzały! Zajmij natychmiast swoje stanowisko! Lada chwila pocznę walić na nas zwierzyną!

Młody myśliwy, skoczywszy kilkadziesiąt kroków w bok, odciągnął kurki u swej angielskiej dubeltówki.

Uwaga Stawuckiej okazała się słuszną, bo rzeczywiście z lasu zaczął się sypać wystraszony zwierz. Najpierw pomknął zamiatając ryż kity wrzosiwiska, lis, potem kilka zająców i płochołwa sarna, ażeby zniknąć w niedalekich haszczach. Minęło jeszcze kilka minut, gdy wtem zaszumiło, zafurczało i zakłębiło się w niskiej sośnie i wypadła z niej sapież mciara.

Zbigniew złożył się do strzału i dal ognia z obu luf dubeltówki. Trafiony zwierz pomknął jeszcze kilkanaście kroków, poczem przykleknął, aż wreszcie zwałił się w zarośla; widocznie strzały oddane w lewą komorę, musiały być celne.

Mniejsze powodzenie miała natomiast Stawucka: nie coby godne było naboju nie zjawilo się w linii jej obstrzału.

Strzelała wprawdzie mimochodem do starego lisa — lecz chybiła. Wytrawny wyga podskoczył tylko i rozpuściwszy na wiatr wypłowiła kity, błyskawicą przepadł w zaroślach.

Potem jeszcze wyszło na Izabellę kilka dzikich królików — i na tem też (jak sądziła) skończył się pierwszy miot.

Już na głos dalekiego rogu zwołującego myśliwych, miała zarzucić dubeltówkę na ramię, gdy usłyszała charakterystyczne sapanie i chrzest łamanych gałązek. To walił wprost na nią wspinały, potwornie wielki odyniec.

Widocznie psy drażniły go mocno, ponieważ małe jego oczka krwawiły się dzikiem spojrzeniem, a mocne kły błyskały zabójczo.

Piękna pani, nie tracąc zimnej krwi, złożyła się błyskawicznie i wystrzeliła dwukrotnie. Lecz widocznie kule obdyły się o twardą czaszkę lub też może trafiły w niebezpieczne miejsce, dość, że dzik kłapał tylko straszliwemi szcękami i rzucił się na niefortunną amazonkę...

Izabella nie miała czasu nabić powtórnie broni. Zbladła. Chciała uskoczyć za grubą pień drzewa, lecz, jakby za hipnotyzowana spojrzeniem rannego potwora, nie mogła ruszyć z miejsca.

— Koniec! — pomyślała, przymykając oczy.

Lecz w tej chwili huknęły prawie równocześnie dwa wystrzały: to Zbigniew, widząc niebezpieczeństwo, zagrożające kuzynce, runął jej z pomocą i dwoma — znów na szczęście celnymi — kulami powalił straszliwego napastnika. Potem doskoczył do jego czarnego, drgającego ciała, ażeby (znając dobrze metody i twarde życie dzików) wrazić mu kordelas w serce aż po samą rękoleję...

Właśnie nadbiegła część obławy i strzeleckiej braci. Okrzykom i wiwatom na cześć Zbigniewa nie było końca... Ścisłano mu ręce i wieszowano sukcesu. Nawet stary Zbarski chłodny zazwyczaj i zrównoważony arystokrata z zadowoleniem klepnął syna po ramieniu i pokreślił siwego wasa...

Wreszcie podeszła do młodzieńca i Izabella, ażeby podziękować za ocalenie.

— Wykazałeś dużo zimnej krwi i od wagi — gorąco uściśnęła go.

Zbarski machnął lekceważąco ręką.

— To nie droga kuzynko!... Widocznie i teraz odezwał się we mnie atawizm!... Iluż to Zbarskich chadzało z oszczepem na zuby i niedźwiedzie! — Cieszę się tylko, że mogłem dać ci próbkę, że jednak ród Zbarskich dystansuje czasem hrabiów Stawuckich...

Izabella nie czuła się dotknięta tym dyskretnym docinkiem. I aczkolwiek podczas następnych miotów nie służyło jej łowieckie szczęście, nie traciła dobrego humoru.

Kiedy zaś po ukończeniu polowania, przy dźwięku strzeleckich rogów, na dziedzińcu przed pałacem demblankowskim porozkładano myśliwskie trofea, upolowane przez poszczególnych myśliwców, ona uśmiechnęła się skrycie.

Bo i cóż znaczyły te kupy sierści i mięsa wobec jej łupu? Przecież ona upolowała dziś w lesie zwierzynę najcenniejszą i najgodniejszą...

Młodego Zbigniewa Zbarskiego!...

ROZDZIAŁ SIEDMNASTY.

Pręga na twarzy.

Tego wieczora — jako na zakończenie polowania — miał się odbyć w demblankowskim pałacu wielki bal.

Izabella Stawucka siedząc przed olbrzymim lustrem, kończyła swą toaletę — a równocześnie marzyła.

Mimowoli, natrętnie prawie, powracał ku niej obraz kuzyna.

Dotychczas miała do niego nieokre-

ślone uczucie, teraz jednak stosunek ten wyjaśnił się.

Rycerski czyn i odwaga Zbigniewa przekonały ostatecznej kapryśną pannę.

Zbarski — nie ten w wytwornym fraku światowca i w kokieteryjnej kąpielowej pyjamie sybaryty — lecz ten śmiały i męski młodzieniec zainponował jej.

— Oto — pomyślała — stuprocentowy mężczyzna, oto godny mnie mąż!

W myśli zesumowała inne jeszcze jego walory: piękne nazwisko, dobra rasę a przede wszystkim ogromny majątek, jaki z czasem odziedziczy po ojcu. Na miarę zestawienia tego bilansu, krystalizowało się jej postanowienie: zdobyć Zbigniewa na męża.

Nie sądziła, ażeby przyszło jej to z wielką trudnością. Z akcentu jego słów wypowiedzianych w lesie zrozumiała, że serce młodzieńca nie jest dla niej obojętne.

— Wszystko zależy teraz od jednego mego dobrego posunięcia — pomyślała, wchodząc do rzęsiście oświetlonych salonów.

Lekki szmer zachwyty obecnych przywitał jej wejście...

Izabella wyglądała imponująco. Różowa, jedwabna suknia grała ciepłym kolorem przy marmurowej bieli jej twarzy i nieskazitelną karnacją przepysznie toczonych ramion i obnażonych pleców, a kosztowny sznur białych pereł stał się prawie śnieżny przy hebanowej brawurze jej włosów...

A ona, przechodząc niby królów szpalerem zginających się w kornej adoracji wyfraczonych mężczyzn — dumna, królewska i zwycięska podeszła wprost do bohatera dzisiejszego dnia Zbigniewa Zbarskiego.

Muzyka zagrała poloneza.

— Zatańczysz ze mną kuzynko? zapytał Zbigniew.

(Dalszy ciąg jutro).

CYRKÓWKA

SENSACYJNA POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA.

Napisał JAN BILEWICZ.

14)

STRZESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.

Ela Robertson, piękna wołyżerka i Rex słynny akrobata, przygotowują się w wozie cyrkowym do występu. Oboje są ogromnie szczęśliwi, gdyż jutro ma się odbyć ich ślub.

W pięknej wołyżerce kocha się skrytykowany kłowny Friko, przygotowujący się w wozie cyrkowym do występu. Oboje są ogromnie szczęśliwi, gdyż jutro ma się odbyć ich ślub.

Po występie Ela, na arenie wpadł lekko zmęczony kłowny Rex. Akrobata zawiązał na kotwicy pod kopułą cyrku.

Rex spada nagle z trapezu wśród ogólnego przerażenia.

Zabierają go do szpitala, gdzie akrobata traci przytomność.

Młodzieniec „ze szrama” syn magnata Łaskiego, Edmund Staniecki, odwiedza z Ela rannego akrobata w szpitalu, gdzie wołyżerka przekonuje go o swej miłości.

Po kilku tygodniach Rex podniósł się z łóżka.

Friko nasuwa mu podejrzenie, że nie był to nieszczęśliwy wypadek, lecz uplanowana zbrodnia. Nieszczęsny akrobata przypomina sobie, że owego fatalnego wieczoru przyłbie stał Jonny, który raz już był karany za kradzież.

Po kilku tygodniach Rex wrócił do cyrku. Czuli się jednak źle wśród kolegów. Miał wrażenie, że jest niepotrzebny.

Ela ogarnięta cierpiąca z powodu ulomności jej ukochanego, ale panowała nad sobą jak mogła, by Rex nie poznał ani z jej twarzy, ani z jej słów i czynów. Kochała go może więcej niż przedtem, ale czuła jednocześnie nieprzezwyciężony wstręt. Jedną próbowała się tulić do niej, chcąc ją objąć nazbyt krótkimi, pustymi rękawami.

Rex sam nie miał śmiałości wszcząć rozmowy w sprawie ślubu, przeto Ela go wyreczyła i wyznaczyła nowy termin ich ślubu. Rex był ogromnie uradowany.

Staniecki namawia ją, by zrezygnowała z Rexa, lecz Ela nie chce o tym słyszeć.

Tymczasem do Stanieckiego zwróciła się dawna jego przyjaciółka, Rega Szybka, córka bogatego przemysłowca. Czyni ona mu wyrzuty, że nawiązuje znajomości z „cyrkówką”.

Rex sam rezygnuje z poślubięcia Eli i z namową Stanieckiego wychodzi z wyrywaniem się z cyrku. Staniecki miał mu zapewnienie posiadłości, o czym nikt nie wie.

Po ucieczce Rexa Staniecki namawia Ela, aby opuściła cyrk.

Ela po długich namowach przenosi się z cyrku do pałacu Stanieckiego, gdzie rozpoczyna się dla niej nowe życie.

Ojciec namawia Edmunda, aby zerwał z cyrkówką i ożenił się z Regą Szybką, gdyż to mu jest potrzebne do jego interesów.

Ela czekała cierpliwie, sądząc, że zostanie wkrótce żoną Stanieckiego.

Pewnego wieczoru, gdy siedziała w saloniku z książką na kolanach, lokaj zameldował przybycie jakiegoś pana.

Ela kazala ją wprowadzić do salonu.

Była to Rega Szybka, która uprzedziła Ela, że Staniecki z nią się żeni i wygnała ją na poddasze. Edmund po przyjeździe potwierdził tę smutną dla Eli wiadomość.

Ela skomunikowała się z cyrkiem, chcąc doń powrócić.

Tymczasem Staniecki zajęty był innymi sprawami.

Edmund Staniecki należał do komitetu honorowego, urządzającego wielki konkurs piękności na całą Polskę. Na konkursie tym miała być wybrana Królowa Piękności, dla której różne towarzystwa przeznaczyły łączną nagrodę w sumie 50.000 złotych.

Rega Szybka stara się o uzyskanie pierwszej nagrody na konkursie piękności, uliczny fotograf wysiła za pośrednictwem zakładu fotograficznego „Aida” fotografie Eli również na ów konkurs. Zdjęcie to dokonane zostało w czasie, gdy Ela po opuszczeniu pałacu błąkała się po ulicach stolicy.

Walizki swe zawiozła do taniego hotelu.

Tego samego dnia Ela została aresztowana. W komisariacie dowiaduje się ku swemu wielkiemu przerażeniu, że w obojętnej nocy Edmund Staniecki został zamordowany i znaleziono przy nim jej odciski.

Pozatem w walizce jej znaleziono pokrwawione rękawice. Władze śledcze przesłuchują Ela.

— Wiesz... nie przyznaje się pani do zamordowania pana Edmunda Stanieckiego? — pyta sędzia śledczy.

— Nie!... Ja go nie zabijałam!... Nie potrafiłabym zabić człowieka!

— A w jaki sposób wytłumaczy pani obecność pani sztyletu w pokoju zamordowanego? —

Ela ponownie wzruszyła ramionami.

— Nie wiem!... To są dla mnie rzeczy niewytłumaczalne... —

— Tttttak... — mruknął prokurator. Niewytłumaczalne, a jednak jasne... Sztylet i rękawiczki, to poszlaki aż nazbyt wymowne... Niepotrzebnie pani wypiera się swej winy... —

— Więc panowie uważają, że ja go zamordowałam?! — zawołała Ela. —

Ale to jest potworne!... Dlaczego miałabym go zabić? —

— Chociażby przez zemstę... — odparł prokurator.

— Przez zemstę?... Nie potrafię mścić się w ten sposób!... Panowie posadzacie mnie o czyn, którego nie popełniłabym nigdy w życiu!... Nigdy ręk moich nie splamiła krew! —

— No, to się jeszcze zobaczy... Radzimy przyznać się odrazu... Zbyt wiele poszlak przemawia przeciwko pani... —

— Ale ja jestem niewinna! —

— To się dopiero okaże w sądzie... —

— Nie macie prawa mnie aresztować! —

Prokurator dał znak ręką. Policjanci wyprowadzili Ela z pokoju.

Zabrano ją do więzienia.

W tym czasie, gdy policjanci odwozili Ela karetką do więzienia, a Rega Szybka triumfowała, że rywalka jej została wreszcie nazawsze już unieszkodliwiona, drogą wiodącą do Warszawy, ciągnęły wozy cyrkowe.

W pierwszym wozie drzemał kłowny Friko, opierając głowę o plecy Guliwera.

— Jak myślisz, stary — zwrócił się kłowno do dyrektora — kiedy już będziemy w tej Warszawie? —

— Za dwa dni napewno... —

— A czy zareklamowałeś już naszą budę w stolicy? —

— Jeszcze nie... Nie chcą nam dać pozwolenia, będę musiał czynić starania na mieście... Plac na Pradze zajęty przez „Luna-Park”... Musimy się wystarać o inne lokum... Już sobie jakoś poradzimy. Spieszno ci do tej Warszawy, co? —

— A pewnie... — odparł kłown, wzdychając ciężko. — Chciałbym już zobaczyć Ela... Wygląda pewnie jak hrabina. Pomyśl, stary, mieszka w prawdziwym pałacu... —

— Cóż z tego, kiedy ten łobuz nie chce się z nią żenić... —

— Zechce, bądź spokojny... Już ja z nim dokumentnie pogadam... Kości mu połamię, jeżeli mi ją na dudka wystrychnie... Zabrał ją z cyrku, to musi teraz wszelkie konsekwencje ponieść... A czy to taka wielka kara boska wziąć Ela za żonę?... Rany boskie!... Jąbym bez żadnego przymusu już się zgodził... Guliwer roześmiał się głośno.

— Dawno już się nią opiekowałeś... A szkoda by jej było... Dobra przecie dziewczyna... Nikogo skrzywdzić nie potrafi... Przed nikim się nie pożała!... — Zawsze wesola i uśmiechnięta... Grzech byłby wielki, gdyby jej źle było na tym świecie... A co z Rexem? —

— Licho go tam wie!... Wpakował go gdzieś na roboty!... Rex pewnie myśli, że Ela już jest panią Staniecką!... Gdyby się o tem dowiedział, przyjechałby napewno do Warszawy, żeby porządek zrobić... —

Od kilku dni jechali już tak do stolicy. Ostatnie niepogody wygnały ich z małych miasteczek.

Szukali szczęścia w stolicy. Ale i tam napotykali trudności.

Guliwer nie zalił się na swój los. — Przywykł już do tej wiecznej tułaczki.

Zamiast mięsa, jadali tylko kartofle, ale póki starczyło jeszcze na kartofle i na paszę dla koni, dyrektor się nie martwił... —

Po dwóch dniach przekroczyli wreszcie rogatki miejskie. Zainstalowali się narazie kątem przy „Luna-Parku”. Było tam jeszcze dość miejsca, by ustawić namiot cyrkowy.

Guliwer przeprowadził pertraktację z właścicielami „wesolego miasteczka” i stanęło wkońcu na tem, że cyrk włączony zostanie do imprez „lunaparkowych”.

Guliwer był zadowolony, albowiem „Luna-Park” cieszył się wielkim powodzeniem.

Zaraz po przyjeździe do Warszawy, a było to nad ranem — Friko wybrał się na poszukiwania Eli. Ubrał się elegancko, włożył wyszarżany melonik, la-

kierki i wygnieciony garnitur, ogolił się starannie, przyczesał gładko włosy i poszedł.

Adres znał bo przecie pisał do niej. Przechodząc obok kwaciarni, kupił kilka goździków.

Ciekaw był, jak też go przyjmie?... —

W Alei Róż, musiał już wypływać przechodniów, gdzie tu wznosi się pałac Stanieckiego. Nie każdy wiedział... —

Dopiero jakiś młodzieniec z teczką, wyjaśnił mu: —

— Trzeci pałac z lewej strony... —

Ze słów tych wynikało, że pałac Stanieckiego był blisko — trzeci dom z lewej strony — ale Friko przekonał się, że w dzielnicy magnatów, przestrzeń inaczej się oblicza.

Za pierwszym pałacem ciągnęły się nieskończone ogrody. — Parkan biegł przez całą ulicę. Za drugim pałacem znów ogrody, budynki gospodarskie... —

Wreszcie dopiero na trzecim rogu, Friko zatrzymał się przed właściwą budowlą.

Nacisnął dzwonek. — Otworzył mu odzwierny. Friko ukrył sprytnie kwiaty.

— Do kogo? —

— Do... — nie wiedział jak powiedzieć. — Do pani Eli Robertson... —

— Do kogo?... Robertson?... Takiej tu niema... —

— Czy to pałac pana Stanieckiego? —

— Tak... —

— No, to ta pani co to przyjechała... —

Odzwierny zmierzył go nieufnym spojrzeniem.

— Jaka pani?... Ta, co w więzieniu siedzi? —

Friko myślał, że to taki żart. — Uśmiechnął się więc dla przyzwoitości i odparł: —

— Nie... dobry kawał... Do tej pani, która z panem Stanieckim przyjechała... —

— No, właśnie... Ta pani w więzieniu siedzi... —

Friko jeszcze nie zrozumiał.

— Nie pleć pan głupstw... — odparł. Poprosił pana Stanieckiego... —

— Starszego pana niema... —

— Kiedy ja młodego proszę... —

— Młody już nie żyje... —

— Jaki?... Umarł?... —

— Zamordowany został... Tu, w pałacu... I ta właśnie go zamordowała... Ta cyrkówka... —

Goździki padły na ziemię. Jak czerwone krople krwi, z serca błazeńskiego wyciśnięte, zbluzgały mozajkową posadzkę chłodnej sieni... —

— Co pan powiedział?... Cyrkówka zamordowała... Panie... to przecie niemożliwe... —

— Wszyscy tak mówią, a jednak ktoś zamordować musiał, tak?... Może pan?... —

Więc kto?... Sam sobie sztyletu pod zębra nie wpakował... A czyj był sztylet?... —

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Jej... A skąd się wzięły krwią zawałone rękawice w jej walizce?... He?... Coś w tem być musi... —

Friko jeszcze nie może ogarnąć wszystkiego myślał. Drży cały. Denerwuje go spokojna gęba odzwiernego.

Jak on obojętnie mówi o winie Eli!... —

Jakgdyby był przytem!... —

Czy to możliwe, żeby Ela zamordowała?... Nie, Friko w to nie wierzył... —

Coś trzeba zrobić... Nie można jej przecie tak zostawić. —

— A gdzie ona jest?... — pyta kłown.

Odzwierny ma dość już tego gadania. Chce zamknąć drzwi.

— Nie wiem. W więzieniu. Idź pan do policji... —

I zamknął drzwi. Friko znalazł się na ulicy. Zapomniał nawet podnieść goździki. Zostały wewnątrz na zimnej mozaice. Zapomniał nawet włożyć spowrotem kapelusza. Stał z melonikiem w ręku i jeszcze drżały mu nogi... —

Więc dokąd pójsz?... Do komisariatu... — Poszedł. Zwrócił się do dyżurnego przodownika: —

— Chciałbym się zobaczyć z uwięzioną panią Elą Robertson... —

— Cóż to za jedna?... Nie znamy takiej?... U nas niema żadnej Robertson!... —

— Ale w więzieniu jest podobno... —

— To czego pan chce od nas?... —

Zwróć się pan do prokuratury... Jak pan prokurator da zezwolenie, to pan się z nią zobaczy... —

Poszedł do prokuratury. Czekał dwie godziny. Wreszcie oświadczone mu, że pan prokurator już nie przychce nikogo, bo ma ważne sprawy. Nie chciano mu również powiedzieć, w jakim więzieniu przebywa Ela.

Friko wrócił na Pragę smutny i zadowolony. Wyszedł wcześniej, zaraz po śniadaniu, a wrócił po czwartej. Na placu ustawiono już budę. Brać cyrkowa cieszyła się, że dzień nie przepadnie, że wieczorem odbędzie się przedstawienie.

Wesoły nastrój ustąpił miejsca żalom i zawodzeniu, gdy Friko opowiedział cyrkowcom o aresztowaniu Eli. Naradzano się długo co robić. Jak tu ublażać pana prokuratora, żeby pozwolił przynajmniej zobaczyć się z Elą.

Innej rady nie było — trza było czekać do następnego dnia... —

Premiera przeszła blado... Nikt nie miał głowy do występów. Każdy myślał o nieszczęsnej doli wołyżerki. Najbardziej był jednak zmartwiony Friko.

Następnego dnia, z samego rana, udał się do prokuratora. Został przyjęty. Ale nic nie wskórał. Prokurator odmówił zezwolenia na widzenie. — Dopóki śledztwo nie będzie całkowicie zakończone, nikt nie może z uwięzioną rozmawiać... —

Nic nie pomogło... Friko nie ujrzał Eli, siedzącej za kratami... —

Rozdział piętnasty

„Miss Polonja”.

Minęło kilka dni. Eli nie wypuszczono z więzienia. Śledztwo było jeszcze w toku.

Friko codziennie przychodził do prokuratury, lecz za każdym razem słyszał tę samą odpowiedź: —

— Musi pan jeszcze zaczekać... —

Przyjdź pan jutro... —

Kłown przychodził następnego dnia i znówu kazano mu czekać.

Tymczasem Ela przelewała w więzieniu gorzkie łzy. — Pobyt w ciasnej, mrocznej celi więziennej, był dla niej męką nie do zniesienia. Codziennie ją przesłuchiowano, codziennie wypytywano o inne szczegóły.

Ela w żaden sposób nie mogła wytłumaczyć w jaki sposób jej sztyletem zamordowany został Staniecki, ani też jakimi drogami rękawice ze śladami krwi dotarły do jej walizki.

Dopóki jednak te sprawy nie były

wyjaśnione, władze śledcze nie mogły wypuścić jej z więzienia.

W międzyczasie zbliżał się dzień rozstrzygnięcia wielkiego konkursu piękności. Rega Szybka, mimo śmierci narzeczonego, interesowała się ogromnie wynikiem tego konkursu. Nie zależało jej na nagrodzie pieniężnej, lecz na sławie.

Ta ambitna kobieta, chciała, aby fotografie jej ukazywały się we wszystkich pismach, aby o niej mówiono, aby zachwycono się jej urodą.

Bogaty papa nie żałował forsą, by zadośćuczynić kapryśnym zachciankom córki. Cały sąd konkursowy był już prawie przepukiony. W tranzakcji tej pośredniczył Zdzisław Lewański, lowelarski warszawski, ciemna kreatura, podejmująca się wszystkiego za pieniądze.

—

—

—

—

—

—

—

Teatr **Ostatnie 3 dni!** **SCALA RERI** olśni i zachwyti | świetny artysta i konferencier **Jerzy Boroński** artysta teatru "Morskie Oko" | Niezrównany **Chór Juranda** z teatru "Alhambra" w Warszawie

Śródmiejska 15, tel. 232-33. Przeprowadza w kasie teatru od godz. 11-ej.

Halina Rapacka pierwszorzędn. pieśniarka i wiod. | **Heinrich i Prokopiakówna** świat. sławy duet tan. | **Bil** imitator

Zwiększona orkiestra pod dyr. D. Bajgelmana.

KAŻDY przed kupnem, zwiedza **SKŁAD MATERJAŁÓW ubraniowych i paltotowych** najprzedniejszych fabryk **BIELSKICH I TOMASZOWSKICH** **C. GITLINA** **ŚRÓDMIEJSKA 7, tel. 169-05, parter, w podwórzu** Ceny przystępne! Dogodne warunki!

GORSO Zielona 2-4. **MÓJ PRZYJACIEL KRÓL** Wspaniały dramat sensacyjny. W roli głównej: **TOM MIX**

Nasz bezkonkurencyjny oraz w roli króla groźny konkurent Jacka Coopera cudowne dziecko MIKI MIKI.

Uwaga: Każde dziecko otrzymuje Jutro wielki świąteczny program niespodziankę wielkanocną.

Film „Mój przyjaciel król” został zabroniony przez cenzurę niemiecką — narówni z filmem „Na zachodzie bez zmian”. Wspaniała gra. Przepiękna treść.

ROK 1914 W roli głównej: **Jadwiga Smosarska, Witold Conti, Chóry: Dana i Kubańskich kozaków.**

Ceny miejsc na pierwsze seanse znacznie niższe. — Początek w święta o godz. 12-ej, w pozostałe dni o godzinie 2-ej po poł.

Dr. Jan Polak
ul. NAWROT Nr. 7
Tel. 164-21.
choroby wewnętrzne i alergiczne (astma, pokrzywka, migrena, reumatyzm)
Godziny przyjęć 6-7.

R. Augenfiszowa
DR. MED.
CHOROBY KOBIECE I AKUSZERKA
przyjmuje od 5-6 i 7-8 w.
ŚRÓDMIEJSKA 12, tel. 126-87.
i w lecznicy „Vita”, Piotrkowska 45 od 3-4 i 6-7 w.

S. Suszkiewicz
STARSI FIZYCZNER
11 LISTOPADA 15
Tel. 155-45,
przyjmuje od 8-ej do 12-ej i od 18 do 20.
Wykonywa wszelkie zalecenia lekarskie po cenach umiarkowanych, uspokaja bóle przy kam. żółciowych bez narkotyków, zawsze świeże piławki.

Dr. Polaka
GABINET TERAPII FIZYKALNEJ
NAWROT Nr. 7
Tel. 164-21.
prad wysokiego napięcia i frekwencji, radium, lampa Hellum, DIATERMIA lampa kwarcowa, promienie pozaczzerwone (ciepłe) galwanizacja, faradyzacja, masaże i t. d.

Dr. G. RYDZEWSKI
DZINY 9-1.
choroby skórne, weneryczne, włosów moczopłciowe, kosmetyka lekarska.
Łódź, Zamenhofska 6
przyjmuje od godz. 9-10 rano i od 6-8 wiecz., w niedziele od 11-12.

H. Wołkowyski
DOKTOR 40 2
Cegielniana № 4
telefon 216-90.
Specjalista chorób wenerycznych moczopłciowych i skórnych
PRZYJMUJE OD GODZ. 8-2, 5-9 W NIEDZIELE I ŚWIĘTA OD GODZ.

BERMAN
Doktor
Specjalista chorób wenerycznych, skórnych i moczopłciowych
CEGIELNIANA № 15
tel. 149-07
Przyjmuje od 8-11 i od 4-8, w niedziele i święta od 9-11.

H. Lubicz
Dr. med. 2-30
Spec. chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych
Cegielniana № 7
telefon 141-32
Przyjmuje od g 8-10 12-2, 5-8 w niedziele i święta od 9-11

Po 24 godzinach oddaje garderobę i bieliznę **kompletnie wykończoną** POSPIESZNA, PAROWO-ELEKTRYCZNA
Chemiczna Pralnia i Farbiarnia „Błyskawica” Sp. z ogr. odp.
Centrala — Ogrodowa 9
Filja — Piotrkowska 44
CENY NAJNIŻSZE.
Uwaga: Reperacje krawieckie na miejscu.

Z powodu LIKWIDACJI **MEBLE** najnowszych modeli o 50 taniej **„MIRAGO”** Narutowicza 4 można nabyć tylko u front, I p., tel. 241-73

Sołowiejczyk
Doktor
Specjalista chorób wenerycznych i skórnych powrócił.
Piotrkowska 99, tel. 144-92.
Przyjmuje od 4-6 i od 8-9 wieczór.

H. Klaczkowa
Dr. med.
położnictwo i choroby kobiece
Piotrkowska 99.
tel. 213-66
przyjmuje codziennie od 10-12 i 5-8 wiecz.

L. NITECKI
DR. MED.
SPEC. CHOROBY SKÓRNYCH WENERYCZNYCH I MOCZOPŁCIOWYCH
NAWROT 32. Tel. 213-18
przyjmuje do 9 rano i od 4-8 wieczór, w niedz. i święta od 9-12

Dr. Dorota LEWY
CHOROBY PŁUC (Roentgen)
Piotrkowska 124
przyjmuje od 5-7.

Dr. HELLER
choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe przeprowadził się na ul. **Traugutta 8** Telefon 179-89
przyjmuje od 8-11 rano i od 4-8 ppolniedz. i święta od 11 do 2 po poł.

M. TAUBENHAUS
DR. MED.
CHOROBY KOBIECE I AKUSZERKA
Zgierska 11,
tel. 246-09.
Przyjm. od 4-8 w. 30-2

W. BALICKA
Dr. 30-2
ul. Piotrkowska 200
róg Pustel
Nr. tel. 194-03.
Choroby skórne i weneryczne
przyjmuje wyłącznie kobiety i dzieci od 1 do 3 i od 7 do 8-ej

H. Rózaner
DOKTOR
Narutowicza 9, Tel. 128-98
Choroby: weneryczne, moczopłciowe i skórne.
Przyjmuje od 8-10 rano i 5-8 po poł.

M. Feldman
Dr. med.
AKUSZER-GINEKOLOG
Zawadzka 10. Tel. 155-77
przyjmuje 9-12 i od 3-6 po poł.

H. Zelicki
Dr. med.
chor. kobiece i akuszerka
Główna 41, tel. 237-69.
Przyjmuje 1-2 i 4-8 wiecz.

Dr. J. NADEL
akuszer-ginekolog
Godziny przyjęć od 3-5 i 7-8
przeprowadził się na **ANDRZEJA 4**
TELEFON 228-92

M. Glazer
DR. MED.
CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE
przeprowadził się na ul. **Zachodnia 64, tel. 185-49**
przyjmuje od 12-2 i od 7-8.30 wiecz. w niedziele i święta od 10-12 wpołn.

Jerzy Sudya
Dr. med.
AKUSZER - GINEKOLOG
przeprowadził się na ul. **Żeromskiego 39** (Zielony Rynek) tel. 115-27
przyjmuje od 5-8 wiecz.

NIC NIE ZASTĄPI
„OLLA”
produkowanych na podstawie zgłoszonego w Ameryce do patentu sposobu wytwarzania.
„Nr. 1225”

W. BALICKA
Dr. 30-2
ul. Piotrkowska 200
róg Pustel
Nr. tel. 194-03.
Choroby skórne i weneryczne
przyjmuje wyłącznie kobiety i dzieci od 1 do 3 i od 7 do 8-ej

W. Bagunowski
DOKTOR
Piotrkowska 70, tel. 181-83.
POWRÓCIŁ
CHOROBY SKÓRNE, WENERYCZNE I MOCZOPŁCIOWE.
Gabinet Roentgen - leczniczy.
Przyjmuje od 8.30-10 r. i do 2 i pół i od 6 do 8 i pół wiecz. W niedziele i święta od 10-1.

BIWE WŁOJY
PRZYCIEMNIA NACZYNIĄT
juvenol
NA KAŻDY ŻĄDANY KOLOR
POD GWARANCJĄ NIESZKODLIWOŚCI
PARF. D'ORIENT WARSZAWA

Druclane ogrodzenia plecionki i tkaniny po bardzo zredukowanych cenach poleca firma **Rudolf Jung, Łódź, Wólczajska 151,** Rok założenia 1894.
tel. 128-97.

H. Szumacher
Doktor
Choroby skórne i weneryczne
Piotrkowska 56, tel. 148-62
Przyjmuje od 1 i pół-4; od 6-9 wiecz. w niedziele i święta od 10-1-ej.

ASTMY
ZASTARZAŁE, różne KASZLE, PRZYWILEJNE CHOROBY PŁUCNE są ULECZALNE POWIDŁAMI ZIOŁOWEMI od 1902 r. 3000 listów pochwalnych jest do przejrzenia na miejscu, opis leczenia na żądanie bezpłatny. **ST. SŁIWANSKI, Łódź, Brzezińska 33.** 45-2
ZA TRAFNE przepowiednie dużo po dziekował i uznanie zdobyła słynna chiromantka z Galicji, obecnie Piotrkowska 223, m. 19.

S. Kantor
Dr.
SPEC. CHOROBY SKÓRNYCH, WENERYCZNYCH I MOCZOPŁCIOWYCH
przeprowadził się na ul. **PIOTRKOWSKA 90**
Telefon 129-45.
przyjmuje od 8-2 i od 5-9 wiecz. w niedziele i święta od 8-2.

Mikołaj Bornstein
Dr. MED.
AKUSZERKA I CHOROBY KOBIECE
UL. RZGOWSKA 5 (wejście z Sieradzkiej 1). Tel. 191-08.
Przyjmuje od 15-19-ej

M. Lewitter
Dr. MED.
AKUSZER - GINEKOLOG
przeprowadził się na ul. **Sienkiewicza 6**
Telefon 137-25
przyjmuje od godz. 7-9 wiecz. 30-2

B. NUSBAUMOWA
LEKARZ - DENTYSTA
przyjmuje od 3-7 po poł.
Piotrkowska 51
telef. 121-23

ZŁOTO, BIŻUTERIA, kwity lombardowe kupuje i płaci najwyższe ceny Zakład Jubilerski I. Fijałko, Piotrkowska 7.

MEBLE, pokój stołowy i sypialnia, okazynie do sprzedania, Gdańska 43, m. 10.

DO SPRZEDANIA nawóz koński, — Jasna 4.

2 MAGLE w dobrym stanie do sprzedania zaraz z powodu wyjazdu. Wiadomość, Zachodnia 32.

NA WYPŁATY urzędnikom (czkom). Eleganckie damskie płaszcze, męskie płaszcze i ubrania, białe, płócienne płaszcze, najmodniejsze welniane damskie i męskie towary, biały towar, swetry, obuwie, bielizna, franki, kapny, obrusy, poleca Leon Rubaszkin Kijlińskiego 44.

MOTOCYKLE najprzedniejszych marek, nowe i używane, najtaniej zakupisz we firmie Leon Leszczyński, Łódź Piotrkowska 175, tel. 205-06 Niskie ceny. — Dogodne warunki. Kupno maszyn używanych — zamiana. 14.5

JEZYKA polskiego, korespondencji i rachunkowości szybko i gruntownie wyucza rutynowany nauczyciel. Starszych i zapóźnionych specjalna skróconą metodą. **Wólczajska 29** m. I, front, parter.

WYPOŻYCZALNIA toalet balowych, wieczorowych oraz ślubnych. Ceny konkurencyjne R. Pastawelska, ulica Cegielniana 23.

WYPOŻYCZALNIA toalet balowych oraz ślubnych, Floryda, Piotrkowska 163, lewa of. II piętro.

Amerykańscy lekkoatleci w Polsce

Peripetie znajdują się na dobrej drodze

Czołowi lekkoatleci amerykańscy, wśród których znajduje się kilku zwycięzców olimpijskich, przybywają w lipcu do Europy.

Amerycanie startować będą w Sztokholmie.

O sprowadzenie tych zawodników ubiegają się również czołowe kluby lekkoatletyczne w Polsce, jak AZS warszawski, AZS poznański oraz Pogoń katowicka.

Sprawa tą zajął się ostatnio Zarząd PZLA, który wezwał powyższe kluby do porozumienia się. Ze swej strony Zarząd PZLA uważa, że najlepiej byłoby

sprowadzić ekspedycję amerykańską do Polski między 30 lipca a 10 sierpnia do Poznania.

Szwedzi, którzy godzą się na odstąpienie Polsce gości amerykańskich na jeden występ, warunkują to jednak, by w zawodach sztokholmskich, które odbędą się w dniach 21—23 lipca brali udział również zawodnicy polscy Kusociński, Hejłasz, Turczyk lub Pławczyk.

Kalendarzyk sportowy na Święta Wielkanocne.

Podczas świąt Wielkiejnocy, t. j. w niedzielę i poniedziałek, odbędą się w Łodzi następujące imprezy sportowe:

NIEDZIELA:

Piłka nożna: Boisko DOK godz. 16 — mecz o mistrzostwo klasy A: Hakoah — ŁTSG, poprzedzony przedmeczem rezerw.

Motocyklizm: W lokalu przy ulicy Piotrkowskiej 115 — otwarcie sezonu motocyklowego ŻKM-u.

PONIEDZIAŁEK:

Piłka nożna: Boisko DOK o godz. 11 — mecz o mistrzostwo klasy A: Turyści — Strz. Kl. Sp., poprzedzony przedmeczem rezerw. Boisko ŁKS-u przy Al. Unji, o godz. 16-ej — mecz towarzyski: ŁKS (liga) — Warta (Poznań), poprzedzony przedmeczem: ŁKS II — Makkabi II.

Gry sportowe: Na sali przy ulicy Nowo-Targowej 24, od godz. 9-ej — dalszy ciąg spotkań w siatkówkę męską i żeńską o mistrzostwo klasy B.

ŁTSG.—Hakoah i ŁKS.—Turyści grać będą w Łodzi w dniu PZPN

Na ostatnim posiedzeniu Wydziału Gier i Dyscypliny PZPN-u ustalony został program „dnia PZPN” (7 maja) w ważniejszych okręgach.

W Katowicach odbędą się mecz reprezentacji ligowych Północ—Południe, w Łodzi w sobotę, 6 maja mecz Hakoah — ŁTSG, w niedzielę, 7 maja ŁKS — Turyści, w Krakowie — Kraków — Śląsk, w Warszawie w sobotę, spotkanie Gwiazda — Makkabi a w niedzielę Legia — Polonia.

Jak się dowiadujemy, Zarząd WOZB postanowił złożyć wniosek na walne zebranie najwyższej magistratury bokserskiej, by głosowanie w czasie walk bokserskich odbywało się jawnie.

Przed mistrzostwami Polski w boksie

Zarząd WOZB zwołał konferencję prasową

(RM) W Warszawskim Okręgowym Związku Bokserskim odbyła się w dniu wczorajszym konferencja prasowa z okazji mistrzostw bokserskich Polski, które wyznaczone zostały na 21—23 kwietnia.

Do przedstawicieli prasy przemówił prezes WOZB mec. Vogel, zaznaczając na wstępie, że koszty organizacji mistrzostw wynoszą około 12 tysięcy złotych. Sumą tą objęte są wydatki na

przejazd i koszty utrzymania zawodników, sekundantów, sędziów i t. d.

Następnie mec. Vogel zapoznał przedstawicieli prasy z listą zawodników startujących w mistrzostwach, podkreślając, że poraż pierwszy biorą w nich udział przedstawiciele Białegostoku, Lublina i Stanisławowa.

Ze względu na wielką ilość startujących zawody będą się musiały odbyć w czterech etapach, a mianowicie: 21-go godz. 7-a wieczór przedboje, 22-go godz. 8-a wieczór ćwierćfinały, 23-go godz. 12-ta w południe półfinały i tego samego dnia o godz. 8-ej wieczór finały.

Na zakończenie mecenas Vogel zaznaczył, że będąc również dziennikarzem umie należycie ocenić znaczenie prasy, którą prosi o propagandę zawodów.

Kusociński wyjaśnia!

Ostatnio ukazały się pogłoski, że redakcję naczelną „Kurjera Sportowego” objął mistrz olimpijski, Janusz Kusociński. Sprawa ta mogła być zakwestjonowana przez władze sportowe ze względu na obowiązujące przepisy statutu amatora, nie pozwalające na reklamę zawodników.

W związku z powyższym, Janusz Kusociński nadesłał do PZLA, wyjaśnienie, w którym stwierdza, że objął wprawdzie stanowisko redaktora wspomnianego pisma, ale wydawcom nie zezwolił na żad-

ne specjalne reklamowanie, niezgodne z przepisami amatorskimi. Jak stwierdza Kusociński, ustęp o „mistrzu olimpijskim” ukazał się w ulotkach bez jego wiedzy, przyczem natychmiast po zwróceniu uwagi przez PZLA, ulotki te zostały skorygowane.

Dodać tutaj należy, że jednym z powodów dyskwalifikacji Petkiewicza przed rokiem, była kwestja używania przez Petkiewicza swego nazwiska w celach reklamy przyborów sportowych firmy „Petkiewicz i S-ka”.

Ciekawe nowiny sportowe

Zawodowy bokser polski, Kantor, który przed paru tygodniami powrócił z Francji, gdzie trenował u menażera Szydły, postanowił zostać w Warszawie do następnej zimy, a przez ten czas będzie trenować polskich pięściarzy.

Kursy, które kierować będzie Kantor, otwarte są dla wszystkich, zarówno dla początkujących, jak i zaawansowanych.

W tygodniu bieżącym parę drużyn austriackich bawiło zagranicą, rozgrywając szereg meczów piłkarskich.

Naogół austriakom nie wiodło się. Ligowy W.A.C. przegrał w Pradze do Sparty w stosunku 1:6 (0:2). Jest to porażka wręcz katastrofalna.

W Nicei wiedeński Hakoah pokonany został przez drużynę miejscowego klubu gimnastycznego 2:4 (1:2) W Düsseldorfie — Rapid zaledwie zremisował z miejscowym KS. Fortuna 2:2 (1:2).

Wreszcie w Saarbrücken jedyne zwycięstwo dla austriaków wywalczyła Admira, bijąc miejscową reprezentację w stosunku 3:1 (1:1).

Piętnastorundową walkę o tytuł mistrza świata w wadze ciężkiej stoczą definitywnie w dniu 29 czerwca w New Yorku obecny mistrz, Amerykanin Sharkey i olbrzym włoski Carnera.

Mecz budzi olbrzymie zainteresowanie.

Wielki wyścig automobilowy po ulicach Monte Carlo, rozegrany corocznie

odbędzie się w tym roku — dnia 23-go kwietnia.

Na starcie staną najlepsi kierowcy Europy, a mianowicie: zwycięzca zeszłoroczny — Nuvolari, Rudolf Caraciola, Chiron, Borsacchini, Siena, Etancelin, Birkin, Maserati itd.

Decyzja Niemieckiego Zw. Tenisowego, zarządzająca wyeliminowanie z reprezentacji Niemiec w rozgrywkach o puchar Davisa żyda Dawida Prenna, najlepszego tenisisty niemieckiego, znajduje liczne komentarze w prasie państwowej.

Prasa francuska twierdzi, że tak dotkliwie osłabienie reprezentacji niemieckiej podkreśla wszelkie szanse poważniejszej sukcesów. Tenisowa reprezentacja Niemiec powinna odpaść od dalszych rozgrywek już w drugiej rundzie, w spotkaniu ze zwycięscą meczu Holandia—Polska.

Za przykładem Pol. Zw. Lekkoatletycznego — obecnie Polski Związek Piływacki zamierza wprowadzić przyms zdobywania Państwowej Odznaki Sportowej dla swoich zawodników wszystkich klas i kategorii.

W związku z tem zarząd PZP wzywa wszystkie kluby, by już teraz rozpoczęły u siebie prace nad jaknajszerszym rozpowszechnieniem P. O. S. wśród swoich zawodników, bowiem projekt Związku wymagać będzie legitymowania się posiadaniem POS-u przez wszystkich zawodników, do PZP zgłoszonych

Program pracy trenera Cejzika

Zarząd PZLA ustalił już program pracy trenera objazdowego p. Cejzika. Program ten wygląda następująco: maj — Kraków, czerwiec — Wilno, lipiec — Białystok, sierpień — Poznań, wrzesień — Warszawa i październik — Lublin. Charakterystyczne, że Zarząd PZLA omiął zupełnie Łódź, której przecież więcej niż Warszawie potrzebny jest trener.

P. Wardęszkiewicz kieruje meczem Hakoah—ŁTSG.

Jak już donosiliśmy rozegrany zostanie w dniu jutrzejszym mecz piłkarski o mistrzostwo kl. A między Hakoahem a ŁTSG.

Do kierowania tym spotkaniem wyznaczony został czołowy arbiter łódzki p. Wardęszkiewicz.

Meczem Turyści—SKS kierować będzie p. Piotrowski.

Reprezentacja Łodzi na mistrzostwa bokserskie Polski

Ł.O.Z.B. ustalił już skład reprezentacji Łodzi na pięściarskie mistrzostwa Polski. Składa się ona wyłącznie z zawodników klubów fabrycznych i o kolejności wag przedstawia się następująco: Pawlak, Brzeczek, Woźniakiewicz, Banasiak, Ganczarek, Chmielewski, Kłoda i Krenc. Na proponowane przez ŁKS i Union - Touring walki eliminacyjne między Banasiakiem a Klimczakiem i Krencem a Stibbem, wydział sportowy nie zgodził się, bez jakichkolwiek ważniejszych powodów. Stracił na tem tylko Łódź, gdyż wstawienie Stibbego byłoby bardzo znacznym wzmocnieniem drużyny i dałoby nam pewny tytuł mistrzowski.

Poraz I-szy w Łodzi Jutro wielki świąteczny program. Poraz I-szy w Łodzi

Chłuba Ameryki i ulubieniec Sz. Publ.

Charles Farrel

w arcydziele pacyfist. p. t.

„PRECZ Z WOJNĄ”

(SERCA NA ROZDROŻU).

Film ilustr. przeżycia młodej arystokr. austriackiej. — Nad progr. TUMAJ—przyjacieli słońca Passetart. i bil. ulgowe nieważne.

Kino Dźwiękowe

„CZARY”

WIELKA ŚWIĄTECZNA PREMIERA! TYLKO U NAS!

Dawno oczekiwany król cowboyów!

TOM KEENE

„Zwycięstwo Czarnego Dżeka”

w pełnym emocji i napięcia porywającym dramacie Dzikiego Zachodu p. t.

Film, za jakim tęskniście oddawna! EMOCJA!

TEMPO!

AKCJA!

Nadprogram: „IGLOO”, film dźwiękowy, mówiony po polsku, obrazujący Życie Eskimosów, zamieszkałych na Alasce. Początek seansów w święta o godz. 12-ej, w dni powszednie o godz. 4-ej. Na pierwszy seans ceny miejsc po 54 gr. i 75 gr.

Kilakrotnie uderzyłem kolbą karabinu w drzwi chaty. W międzyczasie zesunąłem również ciężkie śniegowce z nóg, aby być gotowym na wszystko i aby mi nie przeszkadzało, gdy drzwi chaty zostaną otwarte. Broń trzymałem gotową do strzału. Całe popołudnie szalała burza śnieżna i śnieg padał w grubych płatach, jak to nawet na Alasce najczęściej ma miejsce. Śnieg zasypał wszystkie ślady i musiałem się kierować raczej instynktem. Ten instynkt, właśnie, mówił mi, że Lenoir ukrył się w tej samotnej chatce, stojącej na uboczu i daleko od wszystkich uczęszczanych szlaków. Teraz nadeszła decydująca chwila. Jeżeli Lenoir jest w chatce, to nie ujdzie mi i nareszcie będę mógł zaaraszować. Należało jednak liczyć się z możliwymi niespodziankami. Lenoir nie należał do ułomków i był dość sprytny, aby się nie dać tak łatwo podejść. Ujęcie Lenoira będzie jednocześnie końcem mego zadania i długiej wędrówki, końcem polowania na człowieka wśród śnieżnych, pustynnych obszarów. Moje zdenerwowanie rosło z każdą chwilą.

Fakt, że drzwi chaty nie otwierały się, mimo silnego pukania, był mocno podejrzany. Po dłuższej dopiero chwili, i to wówczas, gdy walić kolbą karabinu, chciałem już wylamać drzwi, uchyliły się one nieco. We drzwiach stała postać kobieca. To mnie zaskoczyło. Kobieta na tak dalekiej północy była niecodziennym zjawiskiem. Bardziej na południu, można je było spotkać częściej, ale tu w tej samotnej chatce?...

Kobieta miała czarne włosy i była bardzo piękna. Przez chwilę staliśmy naprzeciw siebie na progu, a silny wiatr nawiewał płatki śniegu do izby. Wszedłem do chaty. Napór wiatru był tak silny, że z trudem dało się drzwi zamknąć. Kobieta cofnęła się, aż do stołu na którym stała mała naftowa lampka.

— Niech pan wejdzie, obcy człowieku, powiedziała miłą głosem. Stałem przy drzwiach z karabinem w dłoni, przygotowany na wszystko. Uroda tej kobiety działała na mnie jak dobry trunek. Zdjąłem futrzaną czapkę i położyłem ją na ławę.

— Jestem sierżantem policji i szukam... szukam...

— Kogo?... — ugryzła się w język.

— Co pana sprowadza tutaj?

— Powiedziałem ostro. — Szukam Lenoira. Wiem, że jest tutaj.

— Lenoir? Lenoir jest moim mężem, ale jego... jego... niema.

— Gonię go już od strumienia Macmiljan. Lenoir jest mordercą. Zamordował on w czasie sprzeczki Philppa Bookersa w forcie Normana, i uciekł w chwili transportowania go, do najbliższego miasta. Szedłem na nim tysiące kilometrów, i wiem, że musi tu być.

Zalamała ręce z wyrazem rozpacz. — Dlaczego nie chce mi pan wierzyć, skoro mówię, że niema go tutaj?... — Zbliżyła się do mnie i położyła prawa dłoń na mem ramieniu. — Drogi panie... Ogarnęło mnie jakieś dziwne uczucie. Nie mogłem zebrać myśli. Wierzyłem tej kobiecie i jednocześnie czułem, że mówi nieprawdę.

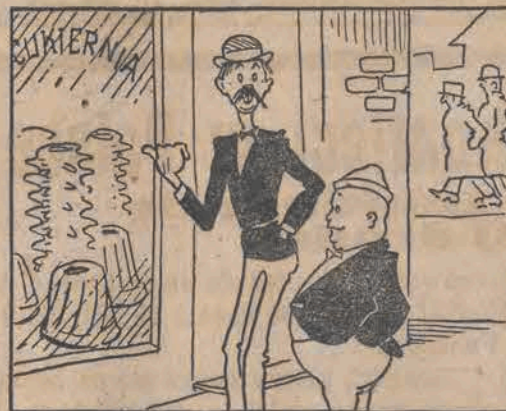
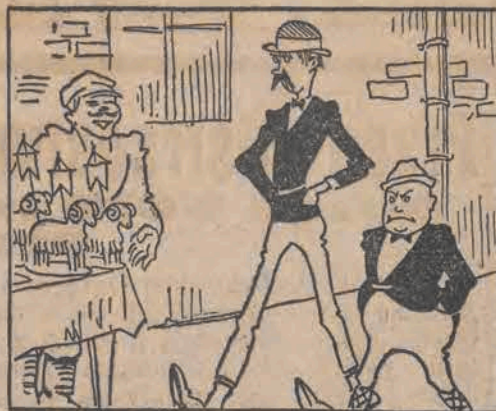
W chatce było cicho, ciepło, a ona była taka piękna. I nie trzeba zapominać, że była kobietą. Od bardzo dawna nie widziałem kobiety... Wlepila we mnie błyszczące oczy i poczęła się lekko uśmiechać. Zaczęliśmy się śmiać oboje... Mimo to pamiętałem że trzeba zajrzeć za kotarę, która odcinała róg izby. Kobieta skoczyła ku mnie, jak kot. — Tam nie można, nie można... Tam jest moje dziecko. Jest bardzo chore... śpi...

Lewa ręka odsunęła nieco kotarę i zajrzałem. W kołyszce leżało śpiące dziecko. Zastłoniłem kotarę i zwróciłem się do kobiety. — Wierzę pani!... — Odniosłem bowiem w tej chwili wrażenie, że w chatce, prócz niej niema nikogo więcej, i że ona specjalnie przetrzymuje mnie pragnąc zyskać na czasie. Otworzyłem drzwi. Burza nieco przycisnęła.

— Wierzę pani — powiedziałem stojąc na progu. Wolno związałem moją czapkę futrzaną. Bezwiednie skierowałem wzrok na stojące za progiem śniegowce. Kobieta zauważyła to.

— Spogląda pan na te śniegowce? To są moje śniegowce.

— Dlaczego stoją wobec tego na-

Pat: — Patrz jak ten baranek czuje na mnie spogląda... Pewnie chce, żebym go kupił na wielkanocne święta... Ale za co?...

Patachon: — Ciężkie czasy... Nawet w święta nie może sobie człowiek pozwolić na przyzwoitą „kolaję“...

Pat: — Jak ci się podobają te baby i sekacze, co?... Aż ślinka do ust cieczy... Możeby tak spróbować kupić coś „po naszemu“?...

Patachon: — Kupić, nie kupić — buchnąć można...

Patachon: — Proszę pani, ile te ciastka kosztują?... A te?... A czy są słodkie?... Bo mój przyjaciel lubi kwaśne!... A te?... A czy nie są pieprzone?...

Pat: — (cicho). Bujaj dalej, bujaj... Ja się tymczasem postaram dla nas o świąteczne ciastko...

Pat: — Ciastko już mamy... Ale czy tylko samym ciastem człowiek żyje?... Przydałoby się również trochę mięsa na święcone...

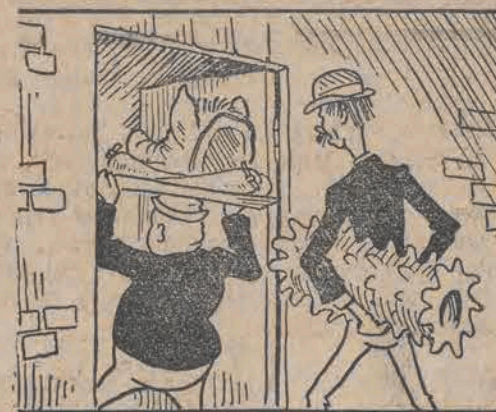
Patachon: — Słusznie... Widzisz tego draba?... Poproś go o ognia, a resztę już ja załatwię...

Pat: — Przepraszam szanownego pana rzeźniczego posługacza, czy mógłbym szanownego pana poprosić najuprzejmiej o trochę ciepła dla mego papierosika?...

Posługacz rzeźniczy: — Owszem, dlaczego nie?... Bierz pan, ile wiesz!... Na zdrowie!

Pat: — Mamy więc już mięso i ciasto... Czego człowiekowi więcej trzeba na te ciężkie czasy?...

Patachon: — A ino... Tylko wyobrażam sobie jakie łanie otrzyma ten posługacz, gdy zamiast mięsiwa przyniesie kubek z farbami...

Pat: — Nareszcie jesteśmy w domu... Głodny jestem jak sto wilków... A możebyśmy tak wyprawili naszą świąteczną kolację przed domem, co?...

Patachon: — Świetna myśl!... Na świeżym powietrzu!... Doskonale!...

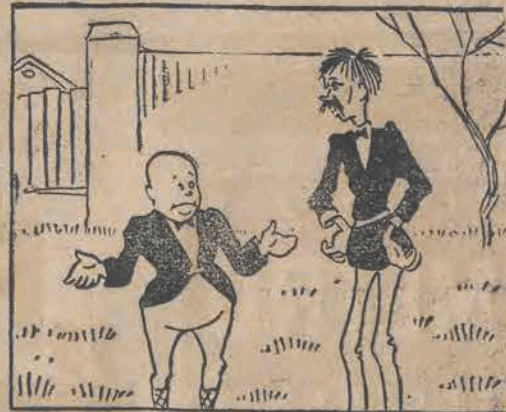
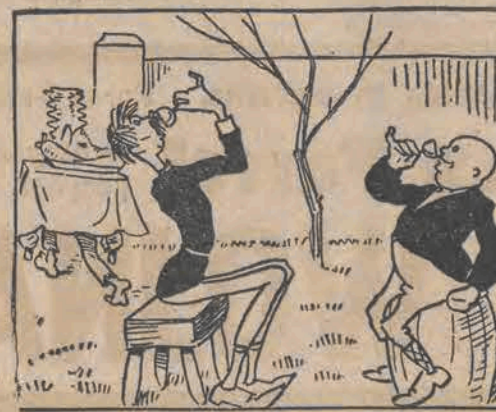
Pat: — O, widzisz, tak jest znacznie lepiej... Więcej miejsca i lepsze powietrze...

Patachon: — Taki głodny jestem, że słyszę tylko jak mi kiszki marsza grają...

Złodziej: — Zdaje się, że tu będzie robota... Mnie się też chce jeść...

Pat: — No, stary, za nasze waga-bundzkie zdrowie!... Żebyśmy sobie w przyszłym roku naprawdę mogli kupić to, cośmy dziś buchnęli...

Patachon: — Racja!... Siup!... Cukier krzepi, wódzia lepiej!...

Pat: — Smaczna wódzia.. Słodka jak cukier z sacharynką...

Patachon: — Pobudza apetyt.. Zdaje się, że teraz polknę wszystko razem z półmiskiem... No, do roboty!...

Pat: — Co to?!... Gdzie stół?... Gdzie ciasto?!... Gdzie nasze kochane mięsko?!...

Patachon: — Rety!... Nic nie rozumiem!... Gdzie całe żarcie, do stu piorunów?!

Patachon: — Co teraz będzie?... Chyba człowiek się powiesi!...

Pat: — Grunt się nie przejmować!... Frajerze, wszystko mamy!... Bo czego u nas niema?... Ciasta niema, mięsa niema, wódzia niema, forsv niema.

zewnątrz? — zapytałem ostro. Wróciłem do chaty i zajrzałem w każdy kąt. Ukryty za łóżeczkiem dziecka leżał

Lenoir. Był półprzytomny ze strachu. Nigdy nie zapomnę spojrzenia tej kobiety, jakim mnie obrzuciła. Zdradziła

się zresztą sama. Śniegowce, które podała za swoje, były mojemu...

Tłum. Iva.